

ZAMLČUJÍ PRAVDU

Propagandisté komunistické strany vedou předem prohraný boj. Začali uveřejňovat v Rudém Právu seriál, v němž chtějí dokazovat, že se v roce 1968 u nás projevila protisocialistická, protistátní opozice a kontrarevoluce. Tím chtějí ospravedlnovat - a třeba i proti názorům sovětských gorbačovců - vojenskou intervenci Sovětského svazu a hájit - a to hlavně - hruškovsko-jakešovské vedení dosazené po roce 1969. Jedním z prvních článků tohoto propagandistického řetězu byla stat Antonína Vánka 4. června 1988 v Rudém Právu nazvaná "Říkali si radikálové". Autor vkročil in medias res a hned na počátku si zalhal - stejně jako před dvaceti let F.J. Kolár a další v komunistickém tisku - o pravé podstatě strahovských událostí z konce roku 1967, kdy pražští studenti žádali banální věci: elektrický proud a řádné vytápění kolejí, a byli za to brutálně stýráni. Tohoto masakru, kdy složky SNB - pohotovostní pluk - ve spolupráci s tehdejšími pracovníky školského oddělení ÚV KSČ Obzinou, Havlíkem a Podroužkem napadly vysokoškoláky a její koleje, prý se podle Vánka využilo proti "vedoucím představitelům strany a státu".

Uzdý fantazie popouští autor i tam, kde kritizuje vznikání studentských rad a vytváření různých vysokoškolských orgánů. Co na tom bylo špatného? Oč jiného šlo aktivním studentům než o uvolnění krunyře zkostrnatělé organizace mládeže vedené tehdy aparátníkem Zavadilem? Po dlouhých letech pasivity chtěli promluvit svým hlasem do věcí mláde generace i do věcí veřejných.

"Publikovaly se reční pamflety", praví autor Vaněk. /Mimochodem, kdo to vlastně je tento muž?/ "K takovým vystoupením byl zneužit i časopis "Universita Karlova", jehož šefredaktorem byl Jaromír Hořec, někdejší šefredaktor Mladé fronty. Právě o něm napsalo Rudé Právo 22. března 1968 v článku "Mládež a budoucnost Československa", že v jeho projevech jsou "prvky jisté nevraživosti a snad i osobního účtování"... Slo o víc než o osobní účtování, pomalu, ~~xxxxxx Antonín Vaněk, xšlxxxvixxxxněxxxně jnkéxxanekníxxúčtovaníx~~ ale jistě se prokazovala - kupodivu že přes mládež - odvěta za Únor 1948."

Antoníne Vanku, kde jste sebral tyhle nesmysly?

Čtenáři jeho produktu zůstává hlava stát i nad jeho dalšími "doklady" o "protivládních vystoupeních", o opozici "proti existujícímu pořádku", o "nátlaku radikálních studentů" dokonce prý na ústřední výbor komunistické strany. Co věta to nepravdivá konstrukce a výmysl.

Pokud jde o časopis Universita Karlova, její šéfredaktor J. Hořec se zastal spravedlivých požadavků pražských studentů ve strahovských kolejích a odmítl názory Kolářů a spol., že to byly reakční politické demonstrace proti komunistické straně, vládě a socialismu. Chtít světlo a teplo je útok na režim?

V dalším období nebyl "zneužit časopis akademické obce", jak konstatuje Vaněk, k "reakčním pamfletům". Zás jen nepravda. Kdyby byl časopis UK a další z let 1968 a 1969 v knihovných přístupny - komunistická strana je z obav, že pravda vyjde najevo, že zakázala půjčovat čtenářům - , mohli by se o tom čtenáři přesvědčit sami. Stránky časopisu UK, tehdy jednoho z nejoblíbenějších časopisů obrodného hnutí, byly otevřeny široké demokratické diskusi, jak to odpovídá svobodě názorů a kritiky tak dlouho v Československu potlačované. V tom byl a vždy zůstane i přínos časopisu UK z té doby - a jistě nejen jeho, ale všech ostatních, které pak v roce 1969 konsolidační režim zakázal.

Komu chce Antonín Vaněk namluvit, že v roce 1968 šlo o "osobní účtování"? Národ usiloval o něco zcela jiného. O zásadní obrat, o společenskou obrodu, o radikálnost, používá-li již Vaněk tohoto slova v hanlivém pojetí, ano, o radikálnost pravdy, o vyslovení plné necenzurované pravdy. To duše zakrnělé stranickým dogmatem moci a obrostlé dlouhaletým nánosem zvyků a nepravd nechápu. Rok 1968 byl účtováním se lži, násilím a nesvobodou. Jestliže se je nepodařilo před dvaceti lety dokončit, neznamená to, že toto úsilí bylo navždy zmařeno a potlačeno. Nebude to dlouho trvat a český národ v něm bude opět pokračovat. Tentokrát, doufejme, že vítězně a až do konce. SEVERUS

TAK JAK?

J. Jakeš se už začíná obracet. Prokázalo to jeho interview s francouzským listem L Humanité. Kdežto v tzv. Poučení z krizových let se píše, že akční program z roku 1968 byl "nesprávný a neplatný dokument...odrážející vystupňovanou rozvratnou činnost pravice ve straně", říká Jakeš francouzskému redaktorovi už něco zcela jiného: "V Akčním programu byla řada správných stanovisek..."

Generální tajemník chytá vítr. Ale jak podržnout větev, na kterou ho posadil Brežněv, a přitom nespadnout? Brežněvovská garnitura v Československu dává hlavy dohromady, ale nic ji nenapadá. Jak si zachrání kůži? J. K. J.

IGNOTUS